

775

Κουντουβεργία

φ. 412^{r-v}

/ 'Εβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 11/ εἰς τὸν σπῖτιν τοῦ ἀ / φέντη ἱερομονάχου κὺρ Διονυσίου Σκληροῦ ἐδῶν παρὼν ἡ ἀγιωσύνη του καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο / μέρος ὁ κὺρ Μιχάλης υἱὸς ποτὲ Κυριάκου Ζούλη οἱ ὅποιοι πέφτουν εἰσὲ κουντουβερ / νία παντοτινὴ ἤγουν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ἱερο- μόναχος λέγειν τὸ πῶς νὰ ἔ / χην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἀπὸ τοῦ μακαρίτην τοῦ πατέραν του τοῦ ποτὲ ἀφέντη Γεωρ / γάκη Σκληροῦ ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι εἰς τὴν τοποθεσία τῶν Καλαμουριῶν εἰς τὸ μέ / ρος τοῦ Ἀγίου Νικολάου Στοβοῦ σύνμπλιο τοῦ μαστρὸ Νικόλα τοῦ Γιακουμῆ καὶ μισέρ Ἀντωνά / κη Βαπτισμένου καὶ Ἰωάννη γαμπροῦ ποτὲ Γλάκα τὸ ὅποῖον ἀνμπέλι καθὼς εὐρίσκε / ται μὲ τὴν ληνόν του καὶ μὲ πᾶσαν του δικαίωμα ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίδειν καὶ παραδί / δει τον καὶ παντι- κιάζει τον τοῦ ἄνωθεν κὺρ Μιχάλη ο διὰ μισάρικον παντοτινὸ παί / διων παιδιῶν τος καὶ διὰ τιμὴν καὶ πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦν παντικίου δίνει ὁ ἄνωθεν κὺρ / Μιχάλης τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη ἱερομονάχου ρεάλια δεκοχτῶ ἤτοι νούμερο 18/ καθὼς ἐνσυν- / φωνήσασιν ἀναμετάξυν τος. Ὅθεν τῶριν παρὼν τοῦ δίδειν ρεάλια ἑφτὰ ἡμισυν καὶ νὰ / τοῦ δώσῃν καὶ μία δαμαλίδαν διὰ ρεάλια τέσσεραν ὅπου γίνονται ρεά- λια ἑντεκα ἡ / μισυν ἀπομείνει του ἀκόμη ρεάλια ἕξε ἡμισυν ἕως τὸν ἀριθμὸν τῶν δεκοχτῶν ρεαλίω / καὶ ἀπομείνει νὰ τοῦ τὰ δώσῃν εἰς διορία μῆνες δύο καὶ δώνοντάς του ταν νὰ τὰ γράφωμε ἀπὸ κά / των στὸ ἴδιον γράμμα πῶς τὰ ἔλαβεν καὶ εἶναι σαντισφάδος πλή ὁ ρηθεὶς κὺρ Μιχάλης ὁ κο / πιαστής προμετάρειν ὅτιν τὸ ἄνωθεν ἀνμπέλι νὰ τὸ καλλιεργᾷ καὶ νὰ τὸ δουλεύῃν εἰς τὴν / ὥραν του εἰς κάθεν του κά- ματον καὶ νὰ τὸ καταβολεύῃν καὶ νὰ τὸ τραφοκοπᾷ ἀπὸ τοὺς ἴδι / ους τράφους τοῦ αὐτοῦ πραμάτου, εἰ δὲ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ πραμάτου τοῦ Ἀντωνάκην τοῦ Βαφτισ / μέ- νου τὸ πρᾶμα καὶ τοῦ Νικόλα τοῦ Γιακουμῆ καὶ εἰ θέλε σεῖναι τῆς χρείας νὰ σηκώσουν τράφον / νὰ βάνῃ καὶ ὁ ἀφέντης ὁ ἱερομόναχος τὴν μπάρτην του ὅ,τιν τοῦ ἀνγγίζειν καὶ ὁ κὺρ Μιχάλης τὴν / τὴν μπάρτην του ἐκεῖνον ὅπου τοῦ ἀνγγίζειν νὰ σηκώ- νουσιν τράφον νὰ στέκῃ πάντα ἀπαντη[μένον] / καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ὅ,τιν νιτράδαν ἤθελε ξαπεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ τὸ αὐτὸν πρᾶμα [...] / μοιράζουν εἰς τὴν μέσῃν τος ἴσια πρὸς ἴσιαν χωρὶς κανέναν ἱγγανος καὶ τὴν μπάρτε π[] / λεν ἀνγγίζειν τοῦ ἀφέντη ἱερομονάχου νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστής μὲ ἐδικές [του] / ὁξοδες νὰ τὴν φέρνῃ εἰς τὸν σπῖτιν τοῦ νοικοκυροῦν τοῦ ἀφέντη τοῦ ἱερομονάχου καὶ κά-

νοντάς / τον καλὰ καὶ ἐνμπιστεμένα ὡς προμετάρειν νὰ τῶχουν αὐτοῖν καὶ οἱ διάδοχοί·ν τος αἰωνί / ὡς παντοτινὰ καὶ τὰ ἐξῆς, εἰ δὲ εἰς κανέναν κ·γαιρὸν καὶ δὲν ἐθέλασιν ταιριάζειν ἢ αὐτοῖν ἢ / οἱ διάδοχοί·ν τος περὸν νὰ εἶναι τὸ πρᾶμα καλὰ καμωμένον ὡς προμετάρειν νὰ μπ[οροῦ] / νὰ τὸ μοιράζουν νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροῖν τὰ τρία τετάρτια καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα τε[τάρ] / τιν καὶ τὰ ἐξῆς, εἰ δὲ πάλι καὶ ἤθελε σείσται τὸ πρᾶμα ἀνοικοκύρευτον καὶ ἀδιόρθωτον ὡς / καθὼς τοῦ τὸ ἔδωσεν νὰ τὸ θεωροῦν δύο καλοὶ γεωργοῖν καὶ νοικοκυροῖν καὶ ἂν εἶναι ἀνοικοκύ / ρευτον καὶ ἀδιόρθωτον νὰ παίρνου τὰ ἄσπρα τος ποὺ ἔδωκαν τοῦ παντικίου νὰ πρι / βάρουνται ἀπὸ μέσαν καὶ τὰ ἐξῆς καὶ νὰ παίρνου πάντα θέλημα σὲ τρύγος καὶ εἰσὲ πᾶ / τος καὶ νὰ φέρουν καὶ τὸ καλαθιάτικον κάθεν Κυριακὴν κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ ἐξῆς. / "Οθεν τὰ αὐτὰν μέρην ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοι ξεκαθαιρνώντας πάλι καὶ ἐτοῦτον / ὅτιν ἂν ἴσως λέγην καὶ ἀποθάνου οἱ ἄνωθεν καὶ οἱ μεταγενέστεροι·ν δὲν ἐθέλασιν συνμπι / βάζουνται νὰ μποροῦν νὰ τὸ μοιράζουν τὸ ἄνωθεν πρᾶμα νὰ παίρνη πᾶσαν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ / τοῦ ἀγγγίζειν. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος παντικίου βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντί / ας ρεάλια δέκα ἦτοιν 10 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιώνεται καὶ πάλι τὸ παρὸν νὰ ἔχην τὸ κῦ / ρος καὶ ἀνέκοπτον ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν ὑπογεγρα / μμένων οἱ ὁποῖοι γράφουν ὑπὸ χειρός τος λέγοντας πάλι καὶ τοῦτον ὅτιν εἰς τὴν ζωὴν τος τοῦ ἀφέν / τη τοῦ ἱερομονάχουν καὶ τοῦ κῦρ Μιχάλη νὰ μὴν νῆμπορῇν ποτὲ νὰ μοιραστῇν τὸ ἄνωθεν πρᾶ / μα μόνον ἂν δὲν τὸ κᾶνη καλὰ ὡς ἄνωθεν νὰ παίρνη τὰ ἄσπρα του νὰ πριβάρεται ἀπὸ μέσαν.

/ —'Ιάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας —

/ —'Ιάκωβος Γριμπίας μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Διονύσιος γερομόναχος Σκληρὸς βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν. —

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ — ἐγὼ γερομόναχος Διονύσιος Σκληρὸς ἔλαβα τὰ ἔξε ἡμισυ ριάλια ὁποῦ μοῦ / ἐρεστάριζε ὁ ἄνωθεν Μιχάλης διὰ ριφάρισμα τοῦ πατικίου.

776

Ἀγοραπωλησία

φ. 413^Γ

/ [Ἑβγαλμ]ένη ἀπὸ Νικόλα καὶ ἀπὸ κονόμον Φ 449

/ [+ Εἰς δ]όξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 11 / εἰς τὸ σπῆτιν κάμοῦ τοῦ / [ῥ]πογράφοντος νοτάριου ἔδῶν παρὼν ὁ πανευλαβέστατος